

تحلیل امنیت اجتماعی و اثرات آن در توسعه گردشگری مورد مطالعه: روستای سراب هرسم - شهرستان اسلام آباد غرب

وکیل حیدری ساربان^{۱*}، سهیلا باختر^۲ و عبدالرضا خوش رفتار^۳

تاریخ دریافت: ۳ دی ۱۳۹۶

تاریخ پذیرش: ۲ تیر ۱۳۹۷

چکیده

امروزه امنیت مهم‌ترین و اساسی‌ترین اصل در تدوین راهبرد توسعه گردشگری در جهان قلمداد می‌شود. امنیت و گردشگری، پارامترهای یک معادله هستند که نسبتی مستقیم با هم دارند. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی و ارزیابی تأثیر امنیت اجتماعی بر توسعه گردشگری روستای هدف گردشگری سراب هرسم از توابع شهرستان اسلام‌آباد غرب انجام شده است. جامعه آماری تحقیق، اهالی روستای سراب هرسم با جمعیت ۴۷۳ نفر است. حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران ۱۱۲ نفر برآورد گردید. شاخص‌های در نظر گرفته شده برای تنظیم پرسشنامه در چهار زمینه امنیت بهداشت و سلامت، امنیت جانی و مالی، امنیت ارتباطی و توسعه گردشگری در قالب ۴۳ گویه تنظیم گردید. روایی صوری پرسش‌نامه توسط پانل متخصصان مورد تأیید قرار گرفت. مطالعه راهنما در منطقه مشابه جامعه آماری با تعداد ۳۰ پرسشنامه صورت گرفت و با داده‌های کسب شده و استفاده از فرمول ویژه آفای کرونباخ در نرم‌افزار SPSS، پایایی کل پرسش‌نامه تحقیق ۰/۸۲ بدست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS20 بهره گرفته شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها بیانگر این است که بین شاخص‌های امنیت اجتماعی، شاخص امنیت بهداشت و سلامت بیشترین تأثیر را در توسعه گردشگری داشته است و شاخص امنیت ارتباطی کمترین تأثیر را دارا بوده است و در مجموع امنیت اجتماعی توانسته است باعث توسعه گردشگری در روستا گردد.

کلمات کلیدی: امنیت بهداشت و سلامت، امنیت جانی و مالی، امنیت ارتباطی، توسعه روستایی، گردشگری روستایی

۱ - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، گروه جغرافیا دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه محقق اردبیلی

۲ - دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تبریز

۳ - دانشجوی کارشناس ارشد، گروه علوم اجتماعی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

*- نویسنده مسئول: vheidari56@gmail.com

مقدمه

گردشگری روستایی از نیمه دوم قرن ۱۸ در انگلستان ظاهر شد و به علت ویژگی منحصر به فرد آن، این صنعت در سال‌های اخیر از سوی دانشمندان و صاحب‌نظران به صادرات پنهان و صنعت بدون دود شهرت یافته است (صیدایی و هدایتی، ۱۳۸۹)، و نشان‌دهنده گزار از اقتصاد تولید به اقتصاد مبتنی بر مصرف در مناطق روستایی است که ترکیبی از محصولات مرتبط با محیط، منابع فرهنگی و امکانات محیط با کارکردهای مربوطه اعم از اقتصادی، زیست‌محیطی، تفریحی و درمانی است (هوانگ و لی^۱، ۲۰۱۵). تشویق گردشگری روستایی هم در کشورهای توسعه‌یافته و هم در کشورهای در حال توسعه به یک استراتژی رایج تبدیل شده است چرا که گسترش توریسم در نواحی روستایی پیامدهای مثبتی از جمله ارتقاء رشد اقتصادی، تنوع‌سازی و تثبیت نواحی روستایی از طریق اشتغال‌زایی از کسب و کارهای گردشگری، ایجاد درآمد مکمل در کنار فعالیت زراعی، صنعت و خدمات، بهسازی ساختمان‌های متروکه و بدون استفاده و خلق فرصت در بازاریابی میراث، نمادها و هویت را به همراه دارد (حیدری ساریان و ملکی، ۱۳۹۴). از سوی دیگر گردشگری روستایی می‌تواند با کاهش فقر، نگهداری از طبیعت، محیط، توسعه فرهنگی (سوتاوا^۲، ۲۰۱۲) با طریق بهره‌گیری از منابع طبیعی و انسانی علاوه بر امکان رشد اقتصادی با ترویج بخش کشاورزی و تولید صنایع دستی محلی گامی در مسیر بهبود شرایط محیط، فرهنگ و آداب و رسوم بومی و محلی بردارد و موجبات بهبود فزاینده توسعه روستایی را با ایجاد فعالیت مکمل بخش کشاورزی، اشتغال‌زایی و افزایش درآمد خانوارهای روستایی در بستر مشارکت‌سازی روستایی در فرآیند جذب گردشگری امکان‌پذیر سازد (اعظمی و همکاران، ۱۳۹۵). بنابراین هر کشوری سعی دارد با برنامه‌ریزی، اتخاذ سیاست‌های اقتصادی و برقراری روابط با همه کشورهای گسترش امنیت داخلی و بین‌المللی و ایجاد زمینه‌های اقتصادی و فرهنگی در سطح ملی جریان سرمایه‌گذاری‌ها را به سوی خود هدایت کند، از این رو بدون امنیت و سیاست مبتنی بر دوستی و صلح، امکان پذیرش گردشگر و داشتن بهره و سهمی از این سرمایه و گردش پول محدود خواهد بود (هزارجریبی، ۱۳۹۰). لذا امنیت و گردشگری پارامترهای یک معادله هستند که نسبت مستقیم با هم دارند و اصولاً تا امنیت نباشد سفری شکل نخواهد گرفت و افزایش یا کاهش امنیت بر رونق یا رکود گردشگری اثر خواهد داشت (لطفی فر و یغفوری، ۱۳۹۱) به طوری که اگر گردشگران از ناامن بودن مقصدی اطلاع حاصل کنند رغبت کمتری برای سفر به آن مکان از خود بروز می‌دهند (دونالدسون و فریا^۳، ۲۰۰۹)، بنابراین بروز مسائل گوناگون از جمله مسائل اجتماعی و فرهنگی سبب ایجاد اختلال در این فراگرد مهم ارتباطی میان انسان‌ها و در نهایت برجا گذاشتن تأثیرات مخرب و تهدید امنیت اجتماعی می‌گردد. لذا ایجاد امنیت، تسهیلات و ارائه خدمات و امکانات رفاهی به گردشگران سبب رونق جریان گردشگری می‌گردد (محکم‌کار و حلاج، ۱۳۹۳).

ایران یکی از دیدنی‌ترین کشورهای جهان و ۱۰ کشور اول از لحاظ جاذبه‌های گردشگری و ۵ کشور اول از لحاظ تنوع گردشگری می‌باشد (عبدلی و همکاران، ۱۳۹۳) که دارای روستاهای گوناگون با پتانسیل‌های طبیعی و چشم-

1- Hwang and Lee

2- Sutawa

3- Donaldson and Ferreira

اندازه‌های زیبا در نواحی روستایی به‌عنوان جایگاهی است که می‌تواند خدمات گردشگری را در کنار تولید فرآورده‌های دامی و کشاورزی (عناستانی و همکاران، ۱۳۹۰) به جمعیت برای گریز از فشار روانی ناشی از شهرنشینی که به طبیعت پناه برند عرضه کند (فرجی سبکیار و همکاران، ۱۳۹۱). در این میان استان کرمانشاه با داشتن ۱۴ روستای هدف گردشگری و شهرستان اسلام‌آباد غرب با داشتن یک سهم از این تعداد با داشتن جاذبه‌های طبیعی، فرهنگی، تاریخی و باستانی متنوع مورد توجه گردشگران قرار داشته و این موضوع، آن را به یکی از قطب‌های گردشگری استان تبدیل نموده که پذیرای گردشگران بسیاری از داخل و خارج از استان گردیده است. از این‌رو ضرورت ایجاد امنیت اجتماعی از بنیادی‌ترین مفاهیم و اساسی‌ترین مبانی گردشگری در سطح منطقه قلداد می‌شود که تنها به مفهوم حفاظت از سر دزدان و تبهکاران نیست، زیرا تلفات جاده‌ای، نحوه برخورد نیروی انتظامی، نحوه فعالیت مردم بومی، محدود بودن ساعات فعالیت مردم در ارتباط با گردشگری به دلیل نداشتن امنیت در ساعات مقرر، جمع‌آوری و دفع زباله، محل اقامت، میزان اعتماد بین مردم و گردشگران و بسیاری از مواد دیگر از ضروبیاتی است ایجاب می‌نماید برای تأمین امنیت گردشگران به تقویت زیرساخت‌ها و خدمات حمایتی مطابق با معیارهای قابل قبول اقدام نمود و سطوح بالای امنیت لحاظ گردد؛ زیرا احساس امنیت اجتماعی به عنوان زیربنای رشد و شکوفایی انسان در جامعه، متأثر از شرایطی است که فرد در آن به سر می‌برد و از سوی دیگر بدون احساس امنیت اجتماعی و سیاست مبتنی بر دوستی جامعه میزبان با گردشگر، امکان پذیرش گردشگر محدود خواهد شد. با توجه به این امر پژوهش حاضر در راستای بررسی و مطالعه اثرات امنیت اجتماعی بر توسعه گردشگری روستای هدف گردشگری سراب هرسم و دستیابی به اهداف زیر انجام گردیده است:

بررسی تأثیر امنیت جانی و مالی بر توسعه گردشگری

بررسی تأثیر امنیت بهداشت و سلامت بر توسعه گردشگری

بررسی تأثیر امنیت ارتباطی بر توسعه گردشگری

بررسی میزان تأثیرات امنیت اجتماعی بر گردشگری

مرور پیشینه نشان می‌دهد در رابطه با دو متغیر اصلی پژوهش یعنی امنیت اجتماعی و گردشگری مطالعات متعددی صورت گرفته است، اما به ندرت تحقیقی به مطالعه اثرات امنیت اجتماعی بر توسعه گردشگری روستایی پرداخته است. از این‌رو این پژوهش با الهام از تحقیقات سایر پژوهشگران و با هدف بررسی و مطالعه اثرات امنیت اجتماعی در توسعه گردشگری روستایی، در روستای هدف گردشگری سراب هرسم انجام گردیده است.

از جمله محققانی که به بررسی نقش امنیت در توسعه گردشگری پرداختند صیدایی و هدایتی مقدم (۱۳۸۹) هستند که پس از تحقیقات انجام شده، دریافته‌اند امنیت به عنوان مهمترین و زیربنایی‌ترین اصل در تدوین استراتژی توسعه گردشگری محسوب می‌گردد و میان گردشگری، ثبات، توسعه و امنیت رابطه تعریف شده‌ای وجود دارد. کرمی دهکردی و همکاران (۱۳۹۱) نیز در پژوهشی که با عنوان اولویت‌بندی موانع توسعه گردشگری روستایی در حوزه امنیت انجام دادند به این نتیجه رسیدند که امنیت سرمایه‌گذار با بیشترین میانگین به منظور سرمایه‌گذاری در توسعه

گردشگری به حد کافی فراهم نگردیده است و دارای بیشترین اهمیت است، همچنین بروز درگیری بین گردشگران و جامعه میزبان به دلیل وجود فضای فکری و فرهنگی حاکم در بین افراد بومی با کمترین میانگین، دارای کمترین اهمیت است. محکم کار و حلاج (۱۳۹۳) در پژوهشی که به قصد تحلیل حضور گردشگران بر امنیت اجتماعی جامعه میزبان انجام دادند دریافتند که نیروی کار مورد نیاز صنعت گردشگری از سایر مناطق تأمین می‌شود و درآمدی در این خصوص عاید ساکنان بومی نمی‌گردد و میزان مدت اقامت گردشگران تأثیر مستقیمی بر احساس امنیت اجتماعی دارد به گونه‌ای که اقامت بلند مدت معمولاً سبب ایجاد ناآرامی در جامعه میزبان می‌گردد. در پژوهشی که گلشیری اصفهانی و همکاران (۱۳۹۴) با هدف تحلیل فضایی امنیت گردشگری سلامت در مناطق روستایی ایران انجام دادند این نتیجه حاصل شد که گردشگران در طول سفر امنیت داشتند اما میزان آن در بین مناطق مختلف یکسان نبود به طوری که امنیت در جنوب- غرب و جنوب- شرق نسبت به سایر مناطق کمتر بود. وانگ^۱ (۲۰۰۹) نیز در پژوهشی با عنوان منظور بررسی اثرات حوادث بحرانی و فعالیت‌های بزرگ اقتصادی در صنعت گردشگری تایوان انجام داد، دریافت که هر گونه تأثیر بر ایمنی گردشگر اعم از داخلی و خارجی بر تقاضای گردشگری تأثیر دارد و اطمینان از امنیت و سلامت گردشگران نکته‌ای مهم جهت حفظ تقاضا برای ورود گردشگران است. پژوهشی نیز با عنوان به سوی یک نظریه امنیت گردشگری توسط پیزام و یوال^۲ (۲۰۱۳) انجام گردید و نتایج آن بیانگر این است که با وجود خطرهای موجود، نیاز ضروری به گسترش گردشگری بین‌المللی وجود دارد و بر ایمنی گردشگران، ایجاد شبکه‌های محلی جهت تأمین امنیت جامعه میزبان و گردشگران تأکید کردند. وسنام و همکاران^۳ (۲۰۱۵) در تحقیق خود هدف بررسی اثرات گردشگری ایمن و احساس همبستگی بین ساکنان در دو ایالت مکزیکو انجام دادند دریافتند همبستگی و پیوند عاطفی دارای تأثیر مثبت در احساس امنیت گردشگران است.

در این میان آنچه که تأثیر شگرفی بر گردشگری و اتخاذ تصمیم از جانب گردشگران برای سفر و بازدید از مکان‌های تاریخی و طبیعی به همراه دارد امنیت است، زیرا گردشگران خواهان سفری بدون خطر و بدون دغدغه هستند و احتیاط آنها موجب می‌گردد آسایش، آرامش، اعتماد و امنیت بیشتر را خواستار باشند (حاجی اسماعیلی و کیانپور، ۱۳۹۳). بنابراین امنیت به عنوان مهمترین و زیربنایی‌ترین اصل در تدوین استراتژی توسعه گردشگری در جهان به شمار می‌رود و می‌توان بیان کرد میان گردشگری، ثبات، توسعه و امنیت رابطه تعریف شده وجود دارد زیرا توسعه زیرساخت‌های گردشگری به میزان زیادی به سایر فعالیت‌های جاری و عمرانی منطقه، عوامل حمایت‌کننده، قوانین و مقررات (امنیت)، اطلاع‌رسانی و غیره وابسته است و هرگونه بروز ناامنی و بکارگیری خشونت در سطوح مختلف زبان-های جبران‌ناپذیری به این صنعت وارد می‌کند (صیدایی و هدایتی، ۱۳۸۹).

در رابطه با امنیت سه رویکرد عمده وجود دارد: ۱- رویکرد سنتی: این رویکرد به بقای اعضای جامعه توجه دارد و آن دسته از عوامل فیزیکی، مادی که بقای جامعه را تهدید می‌کند به عنوان تهدیدی برای امنیت اجتماعی تلقی شده و باید از طریق زور و قدرت در جهت مقابله با آن اقدام شود (کانونی و همکاران، ۱۳۹۴)، ۲- رویکرد اجتماعی: این

1- Wang

2- Pizam and Yoel

3- Woosnam et al

رویکرد با تأکید بر بسترهای اجتماعی و درونی امنیت هر گونه تفکیک بین جامعه و دولت را عامل ناامنی می‌داند و همه افراد جامعه به تناسب در تولید امنیت نقش دارند و ۳- رویکرد فلسفی- سیاسی که در آن حاکمان از میان طبقه برگزیده جامعه انتخاب می‌شوند و رفاه عمومی و تناسب قوای درونی فرد و درون جامعه مبنای مناسبات اجتماعی قرار می‌گیرد و امنیت ذهنی و عینی در جامعه پایدار می‌گردد (هزارجریبی، ۱۳۹۰). یکی از حساس‌ترین و مهمترین نوع امنیت، امنیت اجتماعی است چرا که اگر امنیت اجتماعی در جامعه به صورتی باشد که انسان‌ها نتوانند نمودار آینده خود را بر اساس گذشته خویش ترسیم کنند، رشد و توسعه امکان‌پذیر نخواهد شد و تحت تأثیر امیال افراد قرار می‌گیرد (نیازی و همکاران، ۱۳۹۰). بوزان از مکتب کپنهاک برای نخستین بار اصطلاح امنیت اجتماعی را به کار برد و آن را حفظ ویژگی‌هایی بیان می‌کند که بر اساس آن، افراد خود را به عنوان عضو یک گروه اجتماعی قلمداد می‌کنند (احمدی و کلدی، ۱۳۹۳). امنیت اجتماعی دارای دو بعد ذهنی و عینی است، که در بعد عینی به معنای ایجاد شرایط موقعیت ایمن برای افراد جامعه است و از بعد ذهنی به معنای احساس امنیت می‌باشد که ارتباط مستقیمی با ذهنیت و ادراک مردم دارد (نبوی، ۱۳۸۸). لیندستروم^۱ (۲۰۰۸) معتقد است تنوع محیط پیرامون سبب گردیده افراد از مقوله امنیت اجتماعی رویکردهای متفاوتی داشته باشند و احساس امنیت را با توجه به نظام اقتصادی، نظام سلامت و تجربه‌های فردی قابل تغییر بدانند. ویور امنیت اجتماعی را شامل توانایی جامعه برای حفظ ویژگی‌های اساسی خود تحت شرایط تغییر و تهدیدات واقعی و محتمل تعریف می‌کند (نوبدینیا، ۱۳۸۳ و حاتمی و همکاران، ۱۳۹۴). به زعم باندورا آنچه امنیت اجتماعی را تبیین می‌کند مفهوم جامعه‌پذیری از طریق فرآیند یادگیری اجتماعی است. وی نقش جامعه‌پذیری را پراهمیت می‌داند که طی آن افراد هنجارها و قواعد جامعه را برای خود درونی می‌کند و آن را شامل عمومیت داشتن، گسترده بودن و مشترک بودن فرآیند جامعه‌پذیری افراد یک جامعه می‌داند (نگپال و همکاران^۲، ۲۰۱۲ و حیدری ساربان، ۱۳۹۴). از دیدگاه لی امنیت اجتماعی یکی از مفاهیم وابسته به اعتماد است و معیاری کلیدی جهت سنجش سرمایه اجتماعی محسوب می‌گردد (لی^۳، ۲۰۰۶). سازمان ملل امنیت اجتماعی را جزئی از حقوق بشر می‌داند که به موجب آن هر کسی به عنوان عضوی از جامعه جهت دستیابی به حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی برای رشد منزلت و رشد آزادانه شخصیت، حق امنیت اجتماعی دارد (سازمان ملل^۴، ۲۰۱۲). احمدی مقدم (۱۳۸۹) نیز آن را توانایی جامعه برای حفظ هویت، منافع و ویژگی‌های اساسی خود در برابر شرایط متحول و تهدیدها و نیز توانایی ارتقای وضعیت اجتماعی به سمت ارزش‌ها و آرمان‌های جامعه بیان می‌کند. از عوامل مؤثر بر امنیت اجتماعی را می‌توان پایگاه اقتصادی- اجتماعی فرد، جنسیت، سن و محرومیت‌ها را نام برد (رادر و همکاران^۵، ۲۰۱۲).

مواد و روش‌ها

شهرستان اسلام آباد غرب دومین شهرستان استان کرمانشاه است که وسعتی بیش از ۲۰۰۰ کیلومتر مربع دارد و در طول جغرافیایی ۴۶ درجه و ۲۱ دقیقه و در عرض جغرافیایی ۳۴ درجه و ۶ دقیقه قرار دارد. دارای ۲ بخش، ۷

1- Lindstrom
2- Negpal et al
3- Lee
4- UN
5- Rader et al

دهستان و ۱۷۳ روستا است. بر اساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ جمعیت این شهرستان ۱۵۱۴۷۳ نفر بود که از این تعداد ۹۶۰۶۱ نفر در شهرها و ۵۵۴۱۲ نفر در روستا سکونت داشتند. روستای سراب هرسم تنها روستاهای هدف گردشگری شهرستان اسلام آباد غرب است. فاصله این روستا تا کانون شهری اسلام آباد غرب ۴۶ کیلومتر و در مسیر جاده ارتباطی خوزستان - کرمانشاه واقع شده است.

پژوهش حاضر به قصد بررسی نقش امنیت اجتماعی در توسعه گردشگری روستایی از دیدگاه جامعه محلی انجام شده است. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و بر اساس ماهیت توصیفی - تحلیلی است و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها، میدانی و به لحاظ قابلیت تعمیم یافته‌ها از نوع پیمایشی محسوب می‌گردد. جامعه آماری پژوهش روستای هدف گردشگری سراب هرسم از توابع شهرستان اسلام آباد غرب با جمعیت ۴۷۳ نفر است که با استفاده از فرمول کوکران تعداد ۱۱۲ نفر از جامعه روستایی به عنوان نمونه انتخاب شدند.

جهت گردآوری داده‌ها از دو شیوه کتابخانه‌ای (فیش‌برداری جهت تدوین پیشینه و مبانی نظری) و میدانی (مصاحبه و پرسشنامه) بهره گرفته شد. برای انتخاب شاخص‌ها از مطالعات سایر پژوهشگران بهره گرفته شد. در مجموع در بخش متغیر مستقل امنیت اجتماعی از سه شاخص امنیت سلامت و بهداشت، امنیت جانی و مالی و امنیت ارتباطی در قالب ۲۴ گویه و در بخش متغیر وابسته گردشگری از ۱۹ گویه استفاده گردید (جدول ۱). ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه با پاسخ‌های بسته و در قالب طیف پنج گزینه لیکرت (خیلی خوب، خوب، متوسط، بد و خیلی بد) طراحی گردید.

روایی صوری پرسشنامه به وسیله اساتید متخصص دانشگاه محقق اردبیلی در این زمینه مورد تأیید قرار گرفت. جهت تعیین پایایی پرسشنامه تعداد ۳۰ پرسشنامه به صورت پیش‌آزمون در بین جامعه میزبان و گردشگران در منطقه توزیع گردید و میزان پایایی آن در بخش امنیت اجتماعی ۰/۸۱ و در بخش گردشگری ۰/۸۴ برآورد گردید و این بیانگر این است که پرسشنامه مذکور از قابلیت اعتماد بالایی برخوردار است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش آمار توصیفی از میانگین و انحراف معیار استفاده گردید و در بخش آمار استنباطی با استفاده از نرم‌افزار SPSS از آزمون همبستگی پیرسون جهت بررسی رابطه بین متغیرها استفاده گردید که برای تعیین ضریب همبستگی بین متغیرهای دارای اندازه‌های مقیاس فاصله‌ای و نسبی به کار می‌رود و میزان آن بین ۱ تا ۱- است. همچنین از آزمون رگرسیون چند متغیره جهت پیش‌بینی تأثیر متغیر مستقل در متغیر وابسته استفاده گردید. در تحلیل رگرسیون هدف پیش‌بینی تغییرات متغیر وابسته با توجه به تغییرات متغیرهای مستقل است که با استفاده از آن محقق می‌تواند رابطه خطی موجود بین مجموعه‌ای از متغیرهای مستقل و با متغیر وابسته را به شیوه‌ای مطالعه نماید. در نهایت جهت سنجش دیدگاه روستائیان درباره امنیت اجتماعی از آزمون t تک نمونه‌ای بهره گرفته شد. از این آزمون زمانی که قصد بر آن باشد میانگین یک متغیر در پژوهش را با میانگین تعیین شده مقایسه کنیم، بهره گرفته می‌شود و در آن میانگین نمونه با مقدار عددی ۳ که مقدار متوسط است و شامل ۶۰ درصد پاسخگویان است مورد مقایسه قرار می‌گیرد. از سوی دیگر باید بررسی شود که این میانگین معنادار است یا خیر، آزمون فرضیه در سطح خطای ۵٪ انجام می‌شود. برای تفسیر نتایج می‌توان از مقدار معناداری، مقدار آماره t (مقدار بحرانی ۱/۹۶) و فاصله اطمینان استفاده کرد.

جدول ۱. شاخص‌ها و گویه‌های مورد استفاده در پژوهش			
متغیر	شاخص	گویه	منبع
امنیت بهداشت و سلامت	امنیت بهداشت و سلامت	۱- فقدان بیماری‌های واگیر ۲- بهداشتی بودن غذا ۳- توسعه امکانات بهداشتی و درمانی ۴- بهبود و تجهیز کامل تر سرویس‌های بهداشتی ۵- جمع‌آوری و دفع زباله از سطح روستا	مؤیدفر و همکاران (۱۳۹۳)، عبدلی و همکاران (۱۳۹۳).
	امنیت جانی و مالی	۶- کم بودن تصادف‌های جاده‌ای ۷- میزان انحرافات اجتماعی و اخلاقی ۸- عدم گسترش ناهنجاری از قبیل اعتیاد ۹- حضور نداشتن افراد شرور در منطقه ۱۰- میزان جرائم به وقوع پیوسته در اثر ورود گردشگران ۱۱- فقدان جرم و جنایت ۱۲- آتش‌سوزی در منطقه ۱۳- خطر سرقت اموال ۱۴- اطمینان از محل اقامت، هتل و مسافرخانه ۱۵- میزان احساس به حضور پلیس در منطقه	گلشیری اصفهانی و همکاران (۱۳۹۴)، عبدلی و همکاران (۱۳۹۳)، مؤیدفر و همکاران (۱۳۹۳).
	امنیت ارتباطی	۱۶- جلوگیری از تنش و درگیری بین مردم و گردشگران ۱۷- تعامل بهتر اهالی روستا و گردشگران ۱۸- جلوگیری از ورود افراد مختلف و سکونت دائمی آنها ۱۹- ساخت، ترمیم و ایجاد معابر، پیاده‌رو و میداين مناسب در روستا ۲۰- افزایش نشاط روستائیان به واسطه گردشگری ۲۱- محل ساخت و اقامت گردشگران در خارج از روستا ۲۲- واکنش ساکنان محلی به گردشگر و گردشگری ۲۳- میزان اعتماد بین اهالی و گردشگران ۲۴- دسترسی به زیرساخت‌های مناسب آموزشی	نجفی و همکاران (۱۳۹۵)، مؤیدفر و همکاران (۱۳۹۳)، کریمی دهکردی و همکاران (۱۳۹۱).
توسعه گردشگری	۱- افزایش درآمدهای حاصل از گردشگری ۲- جذب نیروی مازاد در بخش کشاورزی در فعالیتهای وابسته به گردشگر ۳- بهبود خدمات و زیرساخت‌های جدید ناشی از گردشگری ۴- افزایش سطح توسعه رفاه اجتماعی از لحاظ بهداشت، آموزش و ... ۵- افزایش سطح آگاهی و دانش عمومی مردم نسبت به محیط ۶- افزایش سرمایه گذاری دولت در بخش گردشگری ۷- افزایش سرمایه گذاری بخش خصوصی در زمینه گردشگری ۸- افزایش حمایت از صنایع دستی و موسیقی‌های محلی ۹- حفظ آداب و رسوم و مراسم سنتی منحصر به فرد روستایی ۱۰- میزان تغییر در ارزش‌ها و فرهنگ مردم محلی در اثر ورود گردشگران ۱۱- فعالیتهای تبلیغاتی برای جذب گردشگر ۱۲- مشارکت مردم در اجرای طرح‌ها و برنامه‌های توسعه گردشگری ۱۳- مشارکت مردم در معرفی جاذبه‌های گردشگری به گردشگران ۱۴- مشارکت زنان و دختران در ارائه خدمات گردشگری ۱۵- ارتباط مردم روستا با گردشگران ۱۶- شرکت در دوره‌های آموزشی جهت خدمات‌دهی به گردشگران ۱۷- مرمت و بازسازی آثار تاریخی و جاذبه‌های طبیعی ۱۸- ارائه خدمات مناسب و با استاندارد بالا به گردشگران ۱۹- افزایش انگیزه در مردم برای مسافرت و تفریح به روستا	یاری حصار و همکاران (۱۳۹۰)، جمعه‌پور و همکاران (۱۳۹۰)، یاری حصار و باختر (۱۳۹۵)، رکن الدین افتخاری و همکاران (۱۳۹۲)، سجاسی قیداری و همکاران (۱۳۹۳)، قدمی و علیقلی فیروزجایی (۱۳۹۱).	

نتایج و بحث

نتایج حاصل از یافته‌های توصیفی پژوهش بیانگر این است که بیشترین درصد مشارکت در پاسخگویی را مردان به خود اختصاص دادند که ۷۲/۴۵٪ را شامل می‌شد. همچنین از بین چهار گروه سنی در نظر گرفته شده، بیشترین

فراوانی را گروه سنی ۳۵-۳۰ سال با ۲۸/۳۹٪ به خود اختصاص داده بودند. بیشترین میزان تحصیلات پاسخگویان در روستای مورد مطالعه در مقطع دیپلم قرار داشت که دارای فراوانی ۳۷/۴۲٪ بود. از لحاظ وضعیت تأهل نیز ۷۵/۴۸٪ متأهل و ۲۵/۱۶٪ بقیه مجرد بودند. با توجه به اطلاعات شاخص‌های در نظر گرفته شده برای پژوهش، پس از محاسبه و سنجش گویه‌های هر شاخص، از بین شاخص‌های امنیت اجتماعی، شاخص امنیت بهداشت و سلامت دارای میانگین ۳/۴۷۹، شاخص امنیت جانی و مالی دارای میانگین ۳/۳۵۲ و امنیت ارتباطی نیز با میانگین ۳/۴۴۸ برآورد گردید. در رابطه با متغیر وابسته یعنی توسعه گردشگری نیز میانگین آن ۳/۲۳۶ و انحراف معیار آن ۰/۸۴۱ ارزیابی گردید (جدول ۲).

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار سطح امنیت اجتماعی و توسعه گردشگری

شاخص	امنیت بهداشت و سلامت	امنیت جانی و مالی	امنیت ارتباطی	امنیت اجتماعی	توسعه گردشگری
میانگین	۳/۴۷۹	۳/۳۵۲	۳/۴۴۸	۳/۴۲۶	۳/۲۳۶
انحراف از میانگین	۱/۱۵۹	۰/۸۹۲	۰/۸۶۹	۰/۹۷۳	۰/۸۴۱

منبع: یافته‌های پژوهش

در این پژوهش جهت سنجش اثرات امنیت اجتماعی بر توسعه گردشگری از ۲۴ گویه در قالب سه شاخص امنیت بهداشت و سلامت، امنیت جانی و مالی و امنیت ارتباطی استفاده گردید. برای تعیین رابطه بین متغیرهای تحقیق از ضریب همبستگی پیرسون استفاده گردید. همان‌گونه که جدول ۳ نشان می‌دهد سطح معنی‌داری مشاهده شده برای تمام شاخص‌ها برابر با ۰/۰۰۰ می‌باشد، می‌توان گفت بین امنیت اجتماعی و گردشگری ارتباط وجود دارد. به گونه‌ای که در بین شاخص‌های امنیت اجتماعی زیر شاخص امنیت جانی و مالی (۰/۷۲) دارای بیشترین میزان همبستگی و امنیت بهداشت و سلامت با میزان ۰/۴۸۱ دارای کمترین همبستگی با گردشگری است.

جدول ۳. نتایج ضریب همبستگی پیرسون

متغیر مستقل	متغیر وابسته	ضریب همبستگی	سطح معنی‌داری
امنیت بهداشت و سلامت	گردشگری	۰/۴۸۱	۰/۰۰۰
امنیت جانی و مالی	گردشگری	۰/۷۲۰	۰/۰۰۰
امنیت ارتباطی	گردشگری	۰/۵۱۶	۰/۰۰۰

منبع: یافته‌های پژوهش

در ادامه پژوهش برای تعیین سهم یک یا چند متغیر مستقل در متغیر وابسته از رگرسیون چند متغیره استفاده گردید که پس از جایگزینی هر یک از شاخص‌های امنیت اجتماعی به عنوان متغیر مستقل و گردشگری به عنوان متغیر وابسته می‌توان بیان کرد با توجه به سطح معنی‌داری آزمون برای سطح اطمینان ۹۵٪ از بین شاخص‌های امنیت اجتماعی، شاخص امنیت بهداشت و سلامت با ضریب ۰/۸۸۲ بیشترین تأثیر را بر متغیر مستقل داشته‌اند و ۰/۴۲ از واریانس گردشگری را تبیین می‌کند یعنی ۰/۴۲ از تغییرات متغیر وابسته به وسیله امنیت بهداشت و سلامت تبیین می‌گردد و امنیت ارتباطی با کمترین میزان بتا (۰/۳۴۸)، حدود ۰/۱۲۲ از واریانس گردشگری را تبیین می‌کند (جدول ۴).

جدول ۴. نتایج ضریب رگرسیون چند متغیره

متغیر پیش‌بین	ضرایب غیر استاندارد		Beta	t	p	ضریب تعیین	ضریب رگرسیون
	SE	B					
عدد ثابت	۰/۸۲۹	۰/۷۵۱	---	۴/۱۸	۰/۰۰۰	-	-
امنیت بهداشت و سلامت	۰/۳۳۵	۰/۰۳۸	۰/۸۸۲	۹/۶۸	۰/۰۰۰	۰/۴۲۸	۰/۷۳۵
امنیت جانی و مالی	۰/۱۵۹	۰/۰۳۲	۰/۵۲۱	۵/۷۵۲	۰/۰۰۰	۰/۲۸۶	۰/۲۳۷
امنیت ارتباطی	۰/۰۴۸	۰/۰۴۹	۰/۳۴۸	۳/۷۸۲	۰/۰۰۰	۰/۱۲۵	۰/۱۲۲

منبع: یافته‌های پژوهش

جهت بررسی دیدگاه روستائیان سراب هرسم پیرامون بررسی تأثیرات امنیت اجتماعی بر توسعه گردشگری از آزمون t تک نمونه‌ای استفاده گردید. یافته‌ها نشان می‌دهد شاخص‌های سه گانه امنیت بهداشت و سلامت (۴/۴۸)، امنیت جانی و مالی (۳/۹۵) و امنیت ارتباطی (۴/۶۲) دارای مقدار میانگینی بالاتر از حد مطلوب بوده‌اند (حدمطلوب: عدد ۳ معادل ۶۰ درصد پاسخگویان). از سوی دیگر مقدار t نیز برای تمام شاخص‌ها بیشتر از مقدار بحرانی ۱/۹۶ برآورد گردید. همچنین سطح اطمینان در کرانه بالا و پائین مثبت ارزیابی گردید. از این رو می‌توان بیان کرد بر اساس نظر روستائیان، شاخص‌های امنیت اجتماعی با میانگین کلی ۴/۳۵ در حد مطلوب قرار دارد (جدول ۵).

جدول ۵. نتایج آزمون t تک نمونه‌ای جهت بررسی دیدگاه روستائیان

شاخص‌ها	t	sig	میانگین	۹۵ درصد اطمینان	
				کران پایین	کران بالا
امنیت بهداشت و سلامت	۳/۲۰۶	۰/۰۰۰	۴/۴۸	۰/۳۵۴	۰/۵۲۱
امنیت جانی و مالی	۳/۶۴۷	۰/۰۰۰	۳/۹۵	۰/۴۶۳	۰/۷۲۲
امنیت ارتباطی	۳/۴۵۸	۰/۰۰۰	۴/۶۲	۳/۸۵	۰/۴۶۳

منبع: یافته‌های پژوهش

نتیجه‌گیری

امنیت از مهمترین و بنیادی‌ترین اصول در تدوین گردشگری به شمار می‌رود چرا که دوام این صنعت در مقاصد گردشگری در گرو وجود امنیت است و اختلال در سازوکار آن موجب ناامنی مقصد می‌شود (صیدایی و هدایتی مقدم، ۱۳۸۹). بین توسعه گردشگری و امنیت اجتماعی ارتباط مستقیمی وجود دارد زیرا یکی از اصول تعیین‌کننده دوام گردشگری و جذب گردشگران وجود امنیت در یک منطقه است. بنابراین با توجه به اهمیت موضوع، پژوهش حاضر به قصد بررسی و مطالعه تأثیر امنیت اجتماعی بر توسعه گردشگری انجام شده است، محدوده مورد مطالعه روستای هدف گردشگری سراب هرسم از توابع شهرستان اسلام‌آباد غرب است. جهت انجام این امر از سه شاخص امنیت اجتماعی در قالب ۲۴ گویه و توسعه گردشگری در قالب ۱۹ گویه بهره گرفته شد. نتایج حاصل از یافته‌های توصیفی بیانگر این است که بر اساس نظر پاسخگویان توسعه گردشگری دارای میانگین ۳/۸۴۶ بوده است که این میانگین بیانگر این است مردم روستا از توسعه گردشگری حمایت می‌کنند و موافق آن هستند، و امنیت اجتماعی نیز با توجه به میزان

شاخص‌های آن دارای میانگین ۳/۴۲۶ بوده است. نتایج بدست آمده نشان داد که امنیت اجتماعی در روستای سراب هرسم اثرات مثبتی بر توسعه گردشگری به جا گذاشته است. نتایج حاصل از رگرسیون چندمتغیره نشانگر این است که از عوامل سه گانه امنیت اجتماعی، شاخص امنیت بهداشت و سلامت به دلیل وجود گویه‌های مثبتی مانند فقدان و کمبود بیماری‌های واگیر، بهداشتی بودن غذا، جمع‌آوری و دفع زباله در سطح روستا در مرتبه دوم تأثیرگذاری قرار داشت. لذا با تجهیز و بهبود سرویس‌های بهداشتی و توسعه خدمات و مراکز درمانی و همچنین تربیت و استفاده از نیروی متخصص در این زمینه به ارتقاء بهداشت و به دنبال آن افزایش حضور گردشگران در سطح روستا همت گماشت. شاخص امنیت جانی و مالی نیز نقش مثبتی را در توسعه گردشگری دارا بوده است که می‌توان علت آن را کم بودن تصادفات جاده‌ای، عدم گسترش ناهنجاری، حضور نداشتن افراد شرور در منطقه و عدم و کمی سرقت اموال را بر شمرد. در این راستا جهت ارتقای امنیت جانی و مالی اختصاص بخشی از نیروی انتظامی جهت تأمین امنیت گردشگران و همکاری ارگان‌ها و سازمان‌های محلی مستقر در روستا جهت ایجاد امنیت در منطقه و جنگل‌های اطراف ضروری است. یکی دیگر از شاخص‌های امنیت اجتماعی که در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفت امنیت ارتباطی بود که کمترین تأثیر را بر توسعه گردشگری دارا بود. عوامل چون دسترسی نامناسب به زیرساخت‌های آموزشی و خدماتی، کمبود اعتماد بین اهالی روستا با گردشگران، وجود معابر و میدان‌ها و شبکه‌بندی نامناسب در سطح روستا دارای تأثیر منفی بوده است. از این رو جهت تقویت امنیت ارتباطی بین جامعه محلی و گردشگران می‌توان با دخالت دادن مردم و مشارکت آن‌ها در فعالیت‌های گردشگری جهت تعامل بهتر اهالی روستا با گردشگران، ارتقای سطح امکانات و خدمات اقامتی، پذیرایی و تفریحی، سنگفرش پیاده‌روها، بهبود معابر و شبکه عبور و مرور به ارتقاء و بهبود این بعد کمک نمود، تا از این طریق زمینه توسعه گردشگری و ورود گردشگران بیشتری به روستا فراهم گردد و زمینه جهت گسترش فعالیت‌های اقتصادی و کارآفرینانه افزایش یابد که این امر خود سبب جذب نیروی مازاد بخش کشاورزی روستا در فعالیت‌های وابسته به گردشگری و افزایش سطح رفاه اجتماعی می‌گردد. می‌توان دریافت برخورداری از امنیت اجتماعی باعث داشتن آرامش و تعادل و کاهش فشارهای روحی ناشی از خطرات اجتماعی برای مردم می‌شود؛ زیرا وقتی امنیت در فضاهای گردشگری طبیعی و تاریخی فراهم باشد زمینه ورود گردشگران بیشتری به سمت منطقه و روستا فراهم می‌گردد. لذا جهت امنیت گردشگری باید به تمام زوایا از نقش تبادلات فرهنگی و تفکرات اقتصادی تا نقش نیروی انتظامی، نهادهای محلی، کارکنان عرصه گردشگری و صنایع دستی و مردم محلی توجه نمود. نتایج حاصل از یافته‌های این پژوهش با یافته‌های صیدایی و هدایتی مقدم (۱۳۸۹)، هزارجریبی (۱۳۹۰)، کرمی دهکردی و همکاران (۱۳۹۱)، محکم‌کار و حلاج (۱۳۹۳)، گلشیری اصفهانی و همکاران (۱۳۹۴)، پیزام و یوال (۲۰۱۳) و وسنام و همکاران (۲۰۱۵) همخوانی دارد.

منابع

- احمدی مقدم، ا. ۱۳۸۹. امنیت اجتماعی و هویت، مطالعات امنیت اجتماعی، (۳): ۴-۳۱.
- احمدی، م. و کلدی، ع. ۱۳۹۳. احساس امنیت اجتماعی زنان و عوامل اجتماعی مؤثر بر آن، مطالعه موردی: شهر سنندج، رفاه اجتماعی، (۱۳): ۲۹-۳۰۵.

- اعظمی، ا.، حشمتی جدید، م.، سلیمانی، ع. و علی بیگی، ا.ح. ۱۳۹۵. تبیین اثرات گردشگری بر توسعه پایدار روستایی، مطالعه موردی: روستای ریجاب از توابع شهرستان دالاهو، میراث و گردشگری، (۱): ۴۲-۲۳.
- جمعه پور، م. و احمدی، ش. ۱۳۹۰. تأثیر گردشگری بر معیشت پایدار روستایی، مطالعه موردی، روستای برغان، شهرستان سلاوجبلاغ. پژوهش های روستایی، (۲): ۶۶-۳۳.
- حاتمی، ع.، احمدی، ب. و اسمعیلی، ع. ۱۳۹۴. بررسی عوامل مرتبط با میزان احساس امنیت اجتماعی شهروندان، مطالعه موردی: زنان شهر کرمانشاه. پژوهش های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی، (۳): ۱۲۱-۱۰۳.
- حاجی اسماعیلی، ل. و کیانپور، م. ۱۳۹۳. امنیت گردشگری و مشکلات آن از دیدگاه مدیران دفاتر خدمات جهانگردی در استان اصفهان. پژوهش های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی، (۳): ۶۰-۴۵.
- حیدری ساربان، و. ۱۳۹۴. بررسی اثرات گردشگری در ارتقای توانمندی های اجتماعی و روان شناختی روستائیان، مطالعه موردی: شهرستان مشکین شهر. برنامه ریزی و توسعه گردشگری، (۴): ۱۸۲-۱۶۴.
- حیدری ساربان، و. و ملکی، ا. ۱۳۹۴. بررسی اثرات اقتصادی، اجتماعی و روان شناختی گردشگری بر توسعه مناطق روستایی شهرستان مشکین شهر. مطالعه موردی دهستان لاهرود، فضای گردشگری، (۴): ۵۰-۳۵.
- رکن الدین افتخاری، ع.، مهدوی، د. و اکبری سامانی، ن. ۱۳۹۲. ارائه الگوی برنامه ریزی راهبردی توسعه گردشگری پایدار روستایی، مطالعه موردی: دهستان لواسان کوچک. پژوهش های جغرافیای انسانی، (۵): ۱۴۶-۱۲۳.
- سجاسی قیداری، ح.، رومیانی، ا. و جعفری، ن. ۱۳۹۳. سنجش و ارزیابی پایداری مقصدهای گردشگری روستایی از دیدگاه اجتماعات محلی، مطالعه موردی: دهستان درب گنبد- شهرستان کوهدشت. برنامه ریزی فضایی، (۴): ۱۲۶-۱۰۳.
- صیدایی، س. ا. و هدایتی مقدم، ز. ۱۳۸۹. نقش امنیت در توسعه گردشگری. فصلنامه تخصصی علوم اجتماعی دانشگاه آزاد اسلامی - واحد شوشتر، (۴): ۱۱۰-۹۷.
- عبدلی، ا.، محمدی، ج. و ابراهیمی، ر. ۱۳۹۳. تحلیلی بر میزان احساس امنیت اجتماعی گردشگران، مطالعه موردی: گردشگران داخلی شهر اصفهان. جغرافیا و برنامه ریزی، (۱۸): ۲۵۷-۲۳۵.
- عناستانی، ع. ا.، سعیدی، ع. و درویشی، ح. ۱۳۹۱. بررسی آثار اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی توسعه گردشگری در سکونتگاه های روستایی از دیدگاه گردشگران و روستائیان، مطالعه موردی: دشت ارژن فارس. برنامه ریزی فضایی، (۲): ۱۶-۱.
- فرجی سبکیار، ح. س.، مطیعی لنگرودی، س. ح.، یدالهی فارسی، ج. و کریم زاده، ح. ۱۳۹۱. رتبه بندی زمینه های توسعه گردشگری در نواحی روستایی با استفاده از تاپسیس خاکستری، مطالعه موردی: نواحی روستایی شهرستان ورزقان. پژوهش های روستایی، (۳): ۲۶-۱.

- قدمی، م. و علیقلی زاده فیروزجایی، ن. ۱۳۹۱. ارزیابی توسعه گردشگری مقصد در چارچوب پایداری، نمونه موردی: دهستان تمشکل - شهرستان تنکابن. تحقیقات جغرافیایی، (۲۷): ۱۰۴-۷۹.
- کانونی، ر.، ایمانی، ب.، حبیبزاده، ع. و مسلمی، آ. ۱۳۹۴. سنجش احساس امنیت اجتماعی در مناطق شهری، مطالعه موردی: اردبیل. پژوهش نامه جغرافیای انتظامی، (۳): ۱۰-۳۴.
- کرمی‌دهکردی، م.، کلانتری، خ. و باباجانی، آ. ۱۳۹۱. شناسایی و اولویت‌بندی موانع توسعه گردشگری روستایی در حوزه امنیت با استفاده از تکنیک دلفی، مطالعه موردی: استان چهارمحال و بختیاری. پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی، (۱): ۷۴-۵۹.
- گلشیری اصفهانی، ز.، رکن‌الدین افتخاری، ع. و پورطاهری، م. ۱۳۹۴. تحلیل فضایی امنیت گردشگران سلامت در مناطق روستایی ایران. فصلنامه ژئوپلیتیک، (۱۱): ۱۹۷-۱۷۴.
- لطفی‌فر، م. و یغفوری، ح. ۱۳۹۱. نقش امنیت در توسعه گردشگری، مطالعه موردی: چابهار، اولین همایش ملی توسعه سواحل مکران و اقتدار دریایی جمهوری اسلامی ایران، کنارک، کد مقاله ۱۰۲۵.
- محکم‌کار، ا. و حلاج، م.م. ۱۳۹۳. بررسی تحلیلی تأثیر حضور گردشگران بر امنیت اجتماعی جامعه میزبان. مطالعات و امنیت انتظامی، (۳): ۸۰-۶۳.
- مؤیدفر، س.، تقوایی، م. و زنگی‌آبادی، ع. ۱۳۹۳. تبیین امنیت گردشگران با تأکید بر مؤلفه‌های مدیریت بحران گردشگری، مورد مطالعه: فضاهاى گردشگری شهر یزد. پژوهشنامه جغرافیای انتظامی، (۷): ۲۴-۱.
- نبوی، س. ع. ۱۳۸۸. بررسی عوامل اجتماعی و اقتصادی مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی. جامعه‌شناسی کاربردی، (۲۱): ۹۶-۷۳.
- نجفی، س.، میکائیلی، ج. و خواجه‌ای، ف. ۱۳۹۵. بررسی آثار توسعه گردشگری بر بهبود جوامع روستایی، مطالعه موردی: شهرستان چناران. فضای گردشگری، (۶): ۹۹-۸۱.
- نویدنیاء، م. ۱۳۸۳. درآمدی بر امنیت اجتماعی. مطالعات راهبردی، (۶): ۷۶-۵۵.
- نیازی، م.، شفایی‌مقدم، ال. و شادفر، ی. ۱۳۹۰. بررسی رابطه بین میزان سرمایه اجتماعی و احساس امنیت اجتماعی در بین زنان مناطق شمال (۱ و ۲) و جنوب شهر (۱۹ و ۲۰) تهران. جامعه‌شناسی مطالعات جوانان، (۲): ۱۶۰-۱۳۱.
- هزارجریبی، ج. ۱۳۹۰. احساس امنیت اجتماعی از منظر توسعه گردشگری. جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، (۲۲): ۱۴۳-۱۲۱.
- یاری حصار، ا. و باختر، س. ۱۳۹۵. ارزیابی شاخص‌های گردشگری پایدار روستایی از منظر جامعه محلی و گردشگران، مطالعه موردی: شهرستان نیر. برنامه‌ریزی منطقه‌ای مرودشت، (۶): ۱۳۴-۱۲۱.

یاری حصار، ا.، بدری، س.ع. و فرجی سبکیار، ح. ۱۳۹۰. سنجش و ارزیابی پایداری حوزه روستایی کلان شهر تهران. پژوهش‌های روستایی، ۴: ۸۹-۱۲۲.

Donaldson, R. and Ferreira, S. 2009. (Re-) Creating urban destination image: opinions of foreign visitors to south Africa on safety and security? *Urban Forum*, 20(1): 1-18.

Hwang, J. and Lee, S.W. 2015. The effect of the rural tourism policy on non-farm income in South Korea, *Tourism Management*, 4(6): 501-511.

Lee, P. 2006. Explorations social capital and physical activity participation among adults on Christmas Island, school of Human Movement and Exercise science & school of social and cultural studies. The University of Western Australia.

Lindstrom, M. 2003. Social capital and sense of insecurity in the neighborhood: a population-based multilevel analysis in Malmo, Sweden. *Social Science & Medicine*, 5(56): 1111-1120.

Nagpal, G., Uddin, M. and Kaur, A. 2012. A hybrid technique using grey relational analysis and regression for software effort estimation using feature selection. *International Journal of Soft Computing and Engineering (Ijsce)*, 1(6): 20-27.

Pizam, A. and Yoel, M. 2013. *Toward a Theory of Tourism Security*, London. 28 p.

Rader, N.E., Jeralynn, S. Cossman, J. and Porter, R. 2012. Fear of crime and vulnerability: Using a national sample of Americans to examine two competing paradigms. *Journal of Criminal Justice*, 40(5): 134-141.

Sutawa, G.K. 2012. Issues on Bali tourism development and community empowerment to support sustainable tourism development. *Procedia Economics and Finance*, 4(11): 413-422.

UN. 2012. Social protection: A development priority in the post-2015 UN development agenda the views expressed in this paper are those of the signing agencies and do not necessarily reflect the views of the United Nations.

Wang, Y. 2009. The impact of crisis events and macroeconomic activity on Taiwan's international.

In bound tourism demand [J]. *Tourism Management*, 30(12): 75-82.

Woosnam, K.M., Shafer, C.S., Scott, D. and Timothy, D.J. 2015. Tourists' perceived safety through emotional solidarity with residents in two Mexico-United States border regions. *Tourism Management*, 46(0): 263-273.

The analysis Social Security and its impact on tourism development Case study: Sarab-e Harsam, a tourism target village in West Islam Abad

Vakil Heidari Sarban^{1*}, Sohyla Bakhtar² and Abdolreza Khoshraftar³

Submitted: 24 December 2017

Accepted: 23 June 2018

Abstract

Nowadays, security is considered as the most important principle in developing a strategy for tourism development in the world. Security and tourism are parameters of an equation that have a direct relationship with one another. The purpose of this study is to investigate and evaluate the impact of social security on the development of tourism in the village of Sarab Harsam that is located on West Islamabad. Inhabitants of Sarab-e- Harsam's village with a population of 473 people are the statistical community According to the Cochran formula the sample size was 112. The indicators were designed for preparing the questionnaire were health security, safety and financial security, communications security and tourism development in the form of 43 variables. The formal validity of the questionnaire was confirmed by a panel of experts. The study was conducted in the same area with the population of 30 and the questionnaire and the data were analyzed using the special formula of Cronbach's alpha in the SPSS software. The reliability of the questionnaire was 0.82. To analyze the data, the SPSS20 software was used. The results of the analysis of data indicated among social security indicators, the Health security index has the greatest impact on tourism development and the communications security index has had the least impact. And in general, social security has been able to promote tourism in the village.

Keywords: Communications security, Health security, Rural development, Rural tourism, Safety and financial security.

1 - Associate Professor, Department of Geography and Rural Planing, Faculty of humanities, Mohaghegh Ardabili, University.

2 - Ph.D Student, Department of Geography and Rural Planing, Faculty of Geography, Tabriz University.

3 - MSc Student, Department of Social Science, Faculty of Humanities, Shosh Azad University.

(*-Corresponding author Email: vheidari56@gmail.com)

DOI: 10.22048/rdsj.2019.111607.1690